

Cuprins

1. Cea mai fericită clipă din viața mea	7
2. Buticul Șanzelize.....	9
3. Rude de departe	12
4. Făcând dragoste la birou	16
5. Restaurantul Foaierul.....	18
6. Lacrimile lui Füsün	21
7. Blocul Compasiunea	27
8. Prima băutură carbogazoasă pe bază de fructe din Turcia ...	34
9. F	35
10. Luminile orașului și fericirea	41
11. Sărbătoarea Jertfei	44
12. Sărutul pe buze	53
13. Dragostea, curajul și modernitatea	62
14. Străzile, podurile, pantele și piețele Istanbulului.....	68
15. Câteva adevăruri antropologice neplăcute	75
16. Gelozia	79
17. Întreaga mea viață depinde acum de a ta.....	83
18. Povestea lui Belkıs	90
19. La înmormântare	97
20. Cele două condiții puse de Füsün	102
21. Povestea tatei: cerceii cu perle	105
22. Mâna lui Rahmi Efendi.....	115
23. Tăcerea	119

24. Logodna.....	123
25. Calvarul așteptării.....	174
26. Localizarea anatomică a suferinței din dragoste.....	177
27. Nu te lăsa pe spate, ai să cazi!	182
28. Mângâierea oferită de lucruri	186
29. Nu mai era moment în care să nu mă gândesc la ea.....	190
30. Füsun nu mai locuiește aici	193
31. Străzile care îmi aminteau de ea	196
32. Umbrele și nălucile pe care le confundam cu Füsun	198
33. Exaltări vulgare.....	202
34. Aidoma unui câine în Cosmos.....	207
35. Prima sămânță a colecției mele.....	212
36. Pentru o mică nădejde care să-mi aline suferința din dragoste	215
37. Casa pustie	221
38. Petrecerea de sfârșit de vară.....	223
39. Mărturisirea.....	228
40. Mângâierile oferite de viața în vila de pe țarm.....	232
41. Înotând pe spate	235
42. Melancolie de toamnă.....	237
43. Zile de noiembrie, reci și însingurate.....	245
44. Hotelul Fatih	250
45. Vacanță la Uludağ	257
46. Oare e firesc să-ți lași logodnica baltă?	260
47. Moartea tatei	266
48. Cel mai important lucru în viață este să fii fericit	274
49. Urma s-o cer în căsătorie	279
50. O văd pentru ultima oară.....	291
51. Fericirea nu înseamnă altceva decât să fii aproape de persoana iubită.....	301
52. Un film despre viață și suferință trebuie să fie sincer.....	310
53. Suferința și amărăciunea unei inimi frânte nu sunt de folos nimănui.....	322

54. Timpul.....	334
55. Veniți din nou mâine, să stăm iar împreună.....	343
56. Casa de filme Lămâia S.A.....	356
57. A nu putea să te ridici și să pleci.....	365
58. Tombola.....	378
59. Cum să treci un scenariu de cenzură.....	393
60. Serile pe Bosfor, la restaurantul Tihna.....	402
61. A privi.....	412
62. Ca să mai treacă timpul.....	419
63. Rubrica de cancanuri.....	429
64. Incendiu pe Bosfor.....	440
65. Câinii.....	448
66. Ce e asta?.....	454
67. Apa de colonie.....	458
68. 4213 mucuri de țigări.....	470
69. Uneori.....	476
70. Vieți frânte.....	483
71. Aproape că nu mai veniți pe la noi, Kemal Bey.....	490
72. Și viața, întocmai ca dragostea.....	500
73. Permisul de conducere al lui Füsün.....	506
74. Tarık Bey.....	524
75. Cofetăria Perla.....	537
76. Cinematografele din Beyoğlu.....	545
77. Marele hotel Semiramis.....	557
78. Ploaie de vară.....	567
79. Călătorie spre o altă lume.....	573
80. După accident.....	581
81. Muzeul inocenței.....	587
82. Colectionarii.....	597
83. Fericirea.....	607
<i>Indice de personaje.....</i>	<i>633</i>

Ploaia, care se întetise destul de mult, n-a conținut deloc nici pe drumul de întoarcere spre casă. Tarık Bey îmi povestise încă de la începutul mesei că Çukurcuma era – după cum i-o arăta și numele¹ – un cartier jos, că, după cum aflaseră ei, locuința aceea, pe care o cumpăraseră cu o vară înainte, era adeseori inundată pe vremuri, iar eu mă ridicasem de la masă odată cu el și contemplesam, pe fereastra de la bovindou, torențele de apă care se scurgeau în josul pantei. Pe stradă, locuitorii cartierului, desculți, cu pantalonii suflecați, se străduiau să scoată apa care le pătrundea de pe trotuare în case, folosindu-se de găleți de zinc și de ligheane din plastic, și să schimbe direcția șuvoaielor de apă folosindu-se de grămezi de pietre și de cârpe. În vreme ce doi bărbați desculți se trudeau să curețe, cu un drug de fier, un grătar înfundat, două femei cu basmale, a uneia mov, a celeilalte verde, strigau și arătau stăruitor spre ceva care se găsea în apă. Tarık Bey spusese la masă, cu un aer misterios, că acele canale de scurgere erau moștenite de pe vremea otomanilor și că erau insuficiente. De fiecare dată când se întetea ropotul ploii, unul dintre membrii familiei spunea ceva de genul „s-a rupt cerul”, „e potopul lui Noe” sau „Dumnezeu să ne păzească!”, după care se ridica de la masă și contempla îngrijorat, de la fereastra dinspre povârniș a bovindoului, cartierul și șiroaiele, care arătau ciudat la lumina palidă a lămpii de pe stradă. Ar fi trebuit să mă ridic și eu și să mă alătur lor, să le împărtășesc spaima trezită de puhoaiie; mă temeam însă că, de beat ce eram, n-aveam să mă pot ține pe picioare și aveam să răstorn fotoliile ori măsuțele.

— Oare ce face șoferul pe ploaia asta? a spus tanti Nesibe, uitându-se pe fereastră.

— Ce-ar fi să-i dăm ceva de mâncare? a spus ginerele.

— Am să-i duc eu jos, a spus Füsün.

Intuind că s-ar fi putut să nu-mi placă acest lucru, tanti Nesibe a schimbat subiectul. M-am simțit o clipă ca un bărbat amețit de băutură, singur, pe care toată familia îl măsură cu suspiciune din bovindou. M-am întors și eu spre ei și le-am zâmbit. Tocmai atunci s-a auzit s-a auzit zângănitul

1. Format de la *çukur*, „groapă, gaură, bortă”.